

USNESENÍ

Krajský soud v Plzni rozhodl v neveřejném zasedání konaném dne 2. 9. 2024

takto:

Ke stížnosti odsouzeného [REDAKCE] [REDAKCE] se podle § 149 odst. 1 písm. a) trestního řádu ruší usnesení Okresního soudu v Karlových Varech ze dne 10. 7. 2024 č. j. 4 Nt 2916/2023 – 114 a znovu se rozhoduje tak, že

Podle § 325 odst. 1 tr. řádu **se zamítá** žádost odsouzeného [REDAKCE] [REDAKCE] narozeného [REDAKCE] o přerušení výkonu trestu odnětí svobody uloženého rozsudkem Okresního soudu v Břeclavi sp. zn. 2 T 125/2021 ze dne 21. 11. 2022 v trvání 30 měsíců, rozsudkem Okresního soudu v Břeclavi sp. zn. 2 T 164/2022 ze dne 27. 4. 2023 v trvání 16 měsíců a 12 měsíců.

Odůvodnění:

1. Napadeným usnesením okresní soud podle § 325 odst. 1 trestního řádu zamítl žádost odsouzeného [REDAKCE] [REDAKCE] o přerušení výkonu trestů odnětí svobody specifikovaných v napadeném usnesení v celkové výměře 4 roky a 10 měsíců.
2. Proti tomuto usnesení podal odsouzený včasnou stížnost, kterou písemně odůvodnil prostřednictvím svého obhájce a svým vlastním podáním. Je stížen těžkou nemocí, proto považuje výrok usnesení za nesprávný a navrhuje toto usnesení zrušit a rozhodnout, že se výkon trestu přerušuje na potřebnou dobu. Nejprve shrnuje předchozí průběh tohoto řízení, tedy že se jedná již o druhé rozhodnutí o jeho žádosti doručené Okresnímu soudu v Karlových Varech v únoru 2024. V návaznosti na kasační rozhodnutí krajského soudu zaslal okresnímu soudu návrh, aby byl vyšetřen nezávislým odborníkem ve specializovaném oddělení mimo věznici. Zároveň požádal, aby krajský soud rozhodl ve veřejném zasedání, aby se mohl vyjádřit přímo u soudu, popřípadě navrhnout svědecké výpovědi. Přesto Okresnímu soudu v Karlových Varech opět stačila zpráva oblastní lékařské komise a konstatování vězeňského lékaře. Od data podání první žádosti nebyl vyšetřen na žádném odborném pracovišti, které by potvrdilo či vyvrátilo akutnost operace. O přerušení žádal z důvodu operace břišní kýly. Absolvoval sice vyšetření na oddělení diabetologie, urologie, očního lékařství a neurologie, ale k vyšetření v souvislosti s břišní kýlou dodnes nedošlo. Následně zpochybňuje kvalitu péče ve věznici a zmiňuje dle jeho názoru podezřelé úmrtí spoluvězně - nechce dopadnout obdobně. Označil za nehoráznou lež vyjádření vězeňského lékaře, že nedocházel do ordinace se stížnostmi na břišní kýlu. Každé oddělení má docházkovou knihu k lékařům, kam se odsouzení zapisují, může tedy prokázat záznamy v předmětné knize, že se nejedná o pravdivé sdělení. Nesouhlasí s tím, jak okresní soud a lékař interpretují potřebu časného lékařského zákroku. Dle jeho názoru se má jednat o lékařský zákrok, který by měl být proveden v dohledné době. Operaci měl naplánovanou již v listopadu 2022. Uzavírá, že okresní soud se opět spokojil pouze s vyjádřením shodným, jako když poprvé rozhodoval. Pouze některé věty otočil a doporučení Krajského soudu v Plzni nevzal na vědomí. O tom svědčí i to, že mu krajský soud vytýkal, že si neopatřil přílohové spisy ani rozsudky. Nezjistil, že dne 22. 5. 2024 nabylo právní moci usnesení Městského soudu v Praze sp. zn. 5 To 118/2024. Závěrem navrhl, aby Krajský soud v Plzni jeho stížnost projednal, přezkoumal řízení a rozhodnutí okresního soudu, napadené rozhodnutí zrušil a sám ve věci rozhodl, případně věc vrátil okresnímu soudu, aby o ní znovu jednal a rozhodl.
3. Krajský soud z podnětu podané stížnosti přezkoumal dle § 147 odst. 1 trestního řádu napadené

rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vyhlášení předcházelo, a dospěl k následujícím závěrům.

4. V průběhu řízení, které předcházelo vyhlášení napadeného rozhodnutí, krajský soud neshledává žádnou vadu, která by byla důvodem pro zrušení napadeného rozhodnutí. Okresní soud nepochybil, pokud ve věci nerozhodoval ve veřejném zasedání, neboť dle § 232 trestního řádu ve veřejném zasedání rozhoduje soud v případech, ve kterých to zákon výslovně stanoví nebo ve kterých to považuje předseda senátu z důležitého důvodu za potřebné. V této konkrétní dle názoru krajského soudu není dán důležitý důvod, pro který by bylo potřeba ji projednat ve veřejném zasedání. Stanovisko odsouzeného je dostatečně podrobně zřejmé z jeho písemných podání. Zásadní pro posouzení žádosti jsou spíše než subjektivní pocity odsouzeného lékařské zprávy, respektive stanovisko oblastní lékařské komise k jeho zdravotnímu stavu a léčbě.
5. Pokud jde o rozsah důkazů, které měl okresní soud k dispozici, je pravda, že neměl informaci o usnesení, které odsouzený zmiňuje v podané stížnosti. To však krajský soud nepovažuje z dále uvedených důvodů za podstatné pro rozhodnutí o žádosti odsouzeného. Krajský soud měl spis Obvodního soudu pro Prahu 10 sp. zn. 29 T 56/2018 k dispozici a provedl jím důkaz. Konkrétně usnesením obvodního soudu na č. l. 807 a na něj navazujícím rozhodnutím městského soudu (č.l. 819). Bylo rozhodnuto o tom, že odsouzený ██████████ vykoná trest odnětí svobody v délce tří let, jehož výkon byl původně podmíněně odložen. Ze spisu zároveň vyplývá, že dosud nebylo vyhotoveno nařízení výkonu trestu odnětí svobody. Krajský soud si je vědom, že lze v nejbližší době očekávat nařízení výkonu i tohoto dalšího trestu odnětí svobody a že součet všech trestů tak bude činit 7 let a 10 měsíců, do současné doby odsouzený vykonal zhruba 2 roky. Délka trestů je samozřejmě také důležitým faktorem pro posouzení důvodnosti žádosti odsouzeného o přerušení výkonu trestu, neboť má význam pro vyřešení otázky, zda je možno některé léčebné úkony odložit na dobu po výkonu trestu. Z lékařských zpráv založených ve spise nevyplývá, že by v případě odsouzeného byl indikován zákrok, který je třeba provést v krátkém časovém horizontu. Z lékařské zprávy vyžádané okresním soudem na podkladě pokynu soudu krajského totiž vyplynulo, že vzhledem ke komorbiditám (přítomnost více nemocí) není t.č. elektivní (plánovaný) výkon indikován (viz zpráva na č. l. 108) a že odsouzenému ██████████ je ve věznici poskytována ve spolupráci s mimovězeňskými poskytovateli zdravotních služeb vzhledem k jeho aktuálně zjištěnému zdravotnímu stavu adekvátní lékařská péče. V případě eventuálního zhoršení jeho zdravotního stavu bude situace řešena neprodleně v souladu s platnými předpisy. Z uvedeného lze dovodit, že zdravotní péče o odsouzeného je zajištěna v potřebném rozsahu a po případném přerušení trestu by nedošlo k žádné zásadní změně, neboť operace by s ohledem na přítomnost více nemocí nemohla být provedena ani na svobodě. Lze tak konstatovat, že byť do budoucna nelze vyloučit změnu situace, aktuálně není dána potřeba lékařského zákroku, který by nebylo možné provést ve věznici. V té souvislosti je možno odkázat na judikaturu, podle které (viz SR 2/2003) *přestože ustanovení § 325 odst. 1 trestního řádu věta před středníkem výslovně neuvádí, jaké konkrétní skutečnosti by měly vést k přerušení výkonu trestu, lze mít za to, že takový postup je odůvodněn především v případě, kdy potřebné léčení těžké nemoci odsouzeného lze na rozdíl od zdravotnického zařízení Vězeňské služby ČR zajistit v jiných zdravotnických zařízeních poskytovatele zdravotních služeb mimo objekty spravované Vězeňskou službou*. Tato podmínka splněna není, neboť lékařskou péčí o odsouzeného je s ohledem na výše uvedené možno zajistit ve zdravotnickém zařízení, které je součástí věznice.
6. Pro úplnost je třeba vyjádřit se k požadavku odsouzeného, aby byl vyšetřen nezávislým odborníkem, tedy odborníkem mimo věznici. Není důvod pro vyhovění tomuto požadavku, neboť oblastní lékařská komise Zdravotnické služby VSCR je kompetentní k tomu, aby se ke zdravotnímu stavu odsouzeného kvalifikovaně vyjádřila, a zároveň má přehled i o možném rozsahu poskytování lékařské péče ve věznici. Krajský soud nepovažoval za potřebné ověřovat situaci související s tím, zda se odsouzený dostavil na předepsanou kontrolu, neboť to nepovažuje za podstatné pro své rozhodnutí. Z předloženého spisového materiálu je zřejmé, že pokud měl odsouzený nějaký akutní zdravotní problém, tak se mu v dosavadním výkonu trestu vždy dostalo adekvátní lékařské péče. K další námitce odsouzeného týkající se údajného podezřelého úmrtí ve věznici je možno uvést, že krajskému soudu nepřísluší jakkoli se k tomuto tvrzení vyjadřovat. Soudům obou stupňů přísluší zabývat se pouze situací odsouzeného ██████████ nikoli zdravotním

stavem či úmrtím jiného vězně.

7. Napadené rozhodnutí považuje krajský soud za věcně správné. Formálně mu lze vytknout, že při specifikaci trestů, které odsouzený vykonává, okresní soud opomněl uvést datum vyhlášení rozsudku, jímž byl uložen trest odnětí svobody v trvání jednoho roku. Toto pochybení krajský soud napravil postupem dle § 149 odst. 1 písm. a) trestního řádu. Vzhledem k tomu, že nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 1 roku byl uložen tímž rozsudkem, jako trest odnětí svobody v trvání 16 měsíců, bylo možné uvést označení rozsudku pouze jednou.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není přípustný další řádný opravný prostředek.

Plzeň 2. 9. 2024

Mgr. Simona Kuboušková v. r.
předsedkyně senátu

Vypracovala: Mgr. Zdenka Šebková v. r.